Temps Ordinari - Trenta-quatrè diumenge (Jesucrist Rei)

Per DavidG el dl., 20/11/2023 - 00:00

Ez 34,11-12.15-17
1Co 15,20-26.28
Mt 25,31-46

La fe en Jesucrist sempre ens fa anar més lluny del nostre primer pensament. Creure ens desinstal·la sempre dels nostres prejudicis, ja que el Déu-amb- nosaltres també és el Déu-més-enllà-de-tot.

En la solemnitat d'avui, cloenda de tot l'any litúrgic, celebrem que Jesucrist és Rei de tot el món, però ja sabem que ens cal anar més enllà del primer que se'ns ve al cap, quan pensem en un rei: corona, ceptre, tron, poder, respecte...

La reialesa de Crist no és un títol, una adquisició o un impossible, sinó tot el contrari. És el pas a l'acció concreta, atenta i servicial de Déu. Fins al punt que, com diu Sant Pau: tots viuran gràcies a Crist. perquè ell destituirà tota mena de sobirania, d'autoritat i de poder. El nostre Rei no seu en un tron, sinó que el trobem prest a la recerca dels dispersats. El nostre Rei no du un ceptre que perllonga un braç poderós, sinó un bastó de pelegrí amb el que recorre tots els viaranys. El nostre rei no té una corona, que el faci distant, sinó la corona de la creu, que li permet compadir-se del dolor de tots els crucificats.

És aquest Déu, que com un bon pastor s'alça i diu:

- Jo mateix aniré a buscar les meves ovelles, en faré el recompte, recolliré les que estan dispersades, les faré pasturar, les duré a reposar, aniré a buscar l'ovella perduda, faré tornar la que s'havia allunyat, embenaré a la que s'havia fet mal, faré posar bona la malalta, mantindré les grasses i robustes, les pasturaré com cal.

I cadascú de nosaltres dirà, com ovella agraïda a qui el pastor cuida:

- El Senyor és el meu pastor, no em manca res. Em fa descansar en prats deliciosos, em mena al repòs vora l'aigua i em guia per camins segurs.

I alçant el rostre reconeixerà al seu Senyor:

- Pareu taula vós mateix, m'heu ungit el cap amb perfums, ompliu a vessar la meva copa. La vostra bondat i el vostre amor m'acompanyen tota la vida i viuré anys i més anys a casa vostra.

Estàvem parlant d'un rei i, tot d'una, parlem d'un pastor. Parlàvem del qui el protocol prioritza i és entre els últims que trobem contingut a la reialesa de Déu. Una reialesa del Fill que regna donant-se al Pare i als homes i dones que tant estima. I ho farà amb el poder de l'amor, que venç tota mort.

El seu regnat progressa en amor i arriba fins a l'extrem d'identificar-se amb aquells que més estima, perquè són els menyspreats pel món. La identificació s'expressa en fraternitat: son els meus germans. I aquelles ovelles, que tant havia cuidat, ara prenen possessió del Regne, perquè també es van fer germans i germanes dels més petits. Els afamats, els assedegats, els forasters, els despullats, els malalts, els empresonats... Aquells que per un instant passen davant les nostres pantalles entre la pujada de l'euríbor i la victòria de l'equip local. Aquells que fugaçment ens creuem al carrer mentre caminem de pressa. O aquells per qui preguem sense que això comporti engatjar-nos en cercar solucions.

Crist és Rei. I adquirim la ciutadania del Regnat de Déu quan ens fem germans d'aquells, qui el món ha expulsat dels seus límits. En nom de Crist, cerquem la mirada dels desplaçats dels centres de poder, perquè ells ens mostraran el camí que porta al tron del Rei.

ETIQUETES
REIALESA PASTOR FRATENITAT